

KURYER LITEWSKI

W Wilnie we Srodę dnia 25 Lipca r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

W niedzielę, dnia 22 t. m., jako w dniu Wysokich Imienin NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY, z rana we wszystkich tutejszych kościołach odprawilo się uroczyste nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 17 lipca.

Czytamy w *Konserwatorze* pod 16 lipca: „Zwyczajne ćwiczenia wojskowe w tej porze roku nie dawno się ukończyły. Wykonywane w dniu 30 czerwca i 2 lipca pod *Krasnem-Siołem*, w obecności CESARZA, przez gwardye i pierwszą dywizyą kirysyerów, zjednały dla J.W. Jenerała kawalerii *Uwarowa*, dowodzącego naczelnie gwardyami cesarskimi, J.J. CC. W.W. Wielkiemu Xięciu MIKOŁAJOWI, inspektorowi jeneralnemu inżynierów, Wielkiemu Xięciu MICHAŁOWI, wielkiemu mistrzowi artylleryi, podziękowanie CESARZA JEGOMOŚCI, za porządek, i piękną postawę wojsk. NAYJAŚNIEYSZY Pan również wysokie Swe zadowolenie oświadczyć raczył PP. Dowódcóm, naczelnikom i oficerom, za znajomość taktyki, którą okazali w bitwach pozornych, przez różne korpusy staczanych, któremi oni dowodzili. Żołnierze dostali po 2 ruble, po 2 funty mięsa i po 2 porcje wódki.

Gazeta Senacka ogłosiła następujący Ukaz okólny: „Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-petersburskich słuchali wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości, Pana Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza *Łobanowa Rostowskiego*, dla należytego wykonania, Opinii Rady Państwa w braniu następującem: W Radzie Państwa na Departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważane było przełożenie Powszechnego Zebrania Departamentów sankt-petersburskich Rządzącego Senatu, w rzeczy względem testamentów ustnych czyli pamiątek (pamięci), i opinia w tej rzeczy Kommissyi do ułożenia praw. Rzecz zawiera się w tem, co następuje: w 10 miesięcy po śmierci żony kupieckiej *Mokiejewey*, u której, dla bezdzietności, nie zostało następców, i po wezwaniach magistratu mieskiego przez gazety gdy nikt się nie jawił, kapłan *Alexandrow* i pułkownik *Elagin*, dali świadectwo wychowanie jej, żonie muzyka *Czajkowskiego* na to, iż zmarła *Mokiejewa* ustnym testamentem przeznaczyła dla tej *Czajkowskiej* cały swój ruchomy i nieruchomy majątek. Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu jednogłośnie wniosło, iżby pomieniony testament, objawiony po upływie 10ciu miesięcy po śmierci *Mokiejewey*, zostawić bez działania, na ośnowie Ukazu z dnia 1go marca 1704 roku (zalecającego takie ustne testamenty objawiać we dwa miesiące); a co się tyczy powszechnego na przyszłość w podobnych zdarzeniach urzędzenia, większością głosów postanowiło: zalecić wszystkim miejscom urzędowym, iż przy rozporządzaniu majątkiem ruchomym lub

nieruchomym, zostającym się po śmierci testatorów, oświadczone przez świadków ustne pamiątki, na ośnowie będących teraz praw o testamentach i samego Ukazu 1704 roku dnia 1go marca, nie mogą i nie powinny teraz mieć swey mocy i skutku, wyjąwszy same tylko przypadki ostateczney konieczności, kiedy człowiek, dla pozbawionego wzroku, albo dla ciężkiej choroby, w żaden sposób nie może podpisać własnoręcznie testamentu, ale i wtedy należy wezwać z urzędu członka z sekretarzem, i im, przy świadkach, nie mniej jak dwóch osobach, oświadczyć ostateczną swą wolę, którą obowiązani są oni w tymże czasie zapisać do aktów wieczystych, dla oddalenia wszelkiej wątpliwości. Ztym wnioskiem Rządzącego Senatu zgodził się i Minister sprawiedliwości. Rada Państwa, znajdując sprawę względem prawa muzykowej *Czajkowskiej* do następstwa po zmarłej kupcowej *Mokiejewey*, jednością głosów już ukończoną w Rządzącym Senacie, zajmuje się jedynie postanowieniem względem testamentów ustnych, czyli pamiątek, a po rozważeniu tej rzeczy, uznaje testamenty słowne, czyli tak nazywane ustne pamiątki, nie tylko zgoda niepożytecznymi, ale nawet i szkodliwymi w swych następstwach; dopuszczenie zaś tych ustnych pamiątek, czyniące się przez Rządzący Senat dla ludzi, pozbawionych wzroku, albo uległych ciężkiej chorobie z obowiązkiem, ażeby testator wezwał w takim zdarzeniu członka i sekretarza urzędu, Rada Państwa znajduje nadpotrzebnym; bo Ukazem 1726 roku julii 19 d. dozwolono już pisać testamenta w domu, a w przypadku nieumiejętności pisma testatora, podpisywać na jego miejscu kapłanowi, albo innym osobom, komu on to powierzy; pozbawiony zaś wzroku, albo ciężką chorobą złożony w takim zdarzeniu jest też samo, co i nieumiejętny pisma; wezwanie zaś dla zapisania ustnego testamentu członka i sekretarza z urzędu, a osobliwie dla żyjących na wsi, a niekiedy w miejscu dalekiem od miasta, niewygodnym, pełnym przeszkód i podległym wielkiej zwłoce; i dla tego przez Opinią postanawia: ustne testamenty albo tak nazywane ustne pamiątki, zupełnie znieść i na przyszłość nie dawać najmniejszej na nie uwagi. Na autentyku własną JEJGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano tak: *Ma być podług tego*. S. Petersburg dnia 21 marca 1823 roku. ROZKAZALI: dla pożądanego podług powyższego NAYWYŻSZEGO JEJGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazu postąpienia, zalecić przez Ukazy do wszystkich Rządów Gubernialnych i Władz, Wojskowej Kancellaryi wojska dońskiego, Izb, Głównych i Jeneralnych Sądów, dając wiedzieć również przez Ukazy PP. Ministrom, Kontrolerowi Państwa, Głównemu zarządzającemu drogami komunikacyi, Głównemu Naczelnikowi Departamentu Pocztowego, S. Petersburgskiemu i Moskiewskiemu Jeneralnemu Gubernatorom Wojennym, Jeneralnym Gubernatorom i Gubernatorom Wojennym zarządzającym sprawami cywilnymi, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikom miast; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich, również i do Najswiętszego Synodu przesłać uwiadomienia. Dnia 28 czerwca 1823 roku.

Ruski Inwalid w numerze z dnia 17 donosi w te słowa: „Kommissya uskuteczniająca ciągnięcie loteryi, Naywyżey ustanowionej d. 31 lipca 1821 roku, uwiadomiła tuteyszą Publiczność, iż ostatni dzień ciągnięcia jest dnia dzisiejszego, 17go lipca, które się rozpocznie, zwyczajnym porządkiem, o godzinie 5tej z południa.

W dalszém ciągnięciu loteryi na cztery majątki nieruchome, leżące w guberniach nizhegorodzkiej, orłowskiej i tulskiej, inadto na sumę 1,322,000 rubli assygnacyami, wyszły numery następujące, z przypadającemi na nie wygranemi:

Dnia 11 lipca.

Ner 144 640 50 000 rubli.

Ner 151.883 500 rubli

Nra 7 905 i 14 470 po 200 rubli.

Nra 3.918; 10.125; 11.687; 12.681; 41.708; 41.996; 48.377; 54.902; 73.769; 81.392; 81.493; 103.931; 114.422; 118.097 i 162.026 po 100 rubli.

Nra 1.751; 2.526; 3.205; 3.948; 5.798; 5.832; 6.789; 7.599; 18.358; 21.578; 22.679; 23.396; 28.874; 37.925; 40.391; 41.327; 42.465; 48.319; 53.258; 55.051; 61.243; 65.681; 71.524; 79.908; 88.447; 91.091; 93.111; 104.302; 107.961; 108.061; 111.721; 131.734; 142.949 i 146.123 po 75 rubli.

Nra 49.499; 108.268; 9.847; 6.421; 124.734; 152.620; 37.136; 122.801; 132.977; 75.822; 55.174; 63.810; 10.718; 81.221; 138.304; 22.806; 2.120; 9.492; 84.742; 9.268; 11.788; 14.657; 90.175; 163.059; 136.664; 8.191; 166.522; 43.413; 166.588; 133.758; 132.877; 13.860; 39.046; 12.918; 137.812; 64.312; 41.822; 61.897; 12.010; 45.562; 3.125; 120.280; 42.547; 48.098; 148.237; 55.471; 45.389; 137.719; 7.575; 13.108; 2.158; 1.194; 90.068; 33.74; 115.671; 149.788; 165.745; 21.249; 64.871; 140.001; 17.526; 97.776; 1.502; 94.277; 76.765; 101.185; 6.189; 142.092; 109.254; 59.238; 89.906; 50.992; 6.698; 62.601; 156.738; 53.517; 111.052; 120.000; 146.778; 19.543; 98.2.6; 106.759; 1.618; 167.427; 119.537; 78.493; 62.689; 15.298; 30.435; 79.959; 168.36; 12.933; 117.336; 118.016; 99.309; 142.729; 55.456; 51.432; 43.734; 12.383; 130.835; 17.581; 97.687; 112.561; 117.941; 122.912; 93.739; 15.237; 40.566; 17.611; 128.956; 125.679; 64.180; 166.063; 148.856; 63.329; 27.117; 60.953; 77.445; 81.776; 44.011; 62.458; 169.638; 2.847; 7.522; 155.912; 30.720; 70.332; 138.262; 128.736; 82.525; 71.185; 36.731; 112.593; 107.344; 81.908; 35.386; 795; 161.246; 116.746; 11.123; 21.096; 33.690; 129.690; 17.399; 141.185; 32.739; 166.135; 121.174; 58.635; 123.735; 149.210; 105.937; 104.736; 23.085; 72.444; 144.008; 166.124; 132.761; 161.908; 27.384; 80.819; 2.768; 19.580; 162.940; 112.438; 162.624; 139.487; 115.162; 157.298; 88.975; 29.130; 92.506; 153.620; 22.980; 150.652; 76.223; 57.377; 71.828; 98.416; 101.695; 72.950; 9.511; 94.565; 149.239; 162.898; 138.617; 42.278; 15.538; 96.909; 73.540; 54.121; 112.030; 5.997; 51.072; 51.092 i 138.072 po 50 rubli.

PRUSSY.

Berlin dnia 24 lipca:

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 21 b. m. spalono tu publicznie papierów skarbowych krajowych za milion 665,925 talarów i 16 sr. gr: co z temi, które dawniej spalono, wynosi dotąd ogółem 153 milionów 486.334 talarów i sr. grosz.

Król przed wyjazdem swoim do *Teplic* zatwierdził plan konstytucyi podany sobie przez ustanowioną w tej mierze kommissyą. (Kor. War.)

FRANCYA.

Paryż dnia 15 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Nadzwyczajny goniec przywiozł tu następującą wiadomość od wojska, datowaną z *Madrytu* d. 9 b. m.: „Marszałek polny Margrabia *Marguerye*, który dowodzi zamknięciem *Santony*, donosi Xięciu *Angouleme*, iż d. 2 b. m. osada tamieczna uczyniła wycieczkę, wysadzając blisko 600 lu-

dzi w *Sable*, naprzeciw *Colindres*. Posunawszy się nieprzyjaciół trzema oddziałami przymusił pikietę naszą do cofnięcia się; lecz wkrótce wstrzymał go dwie kompanie 35 pólku i jedna kompania 21 pólku liniowego. *Utarczka* była zwałą; nieprzyjaciół, wspierany ogniem z twierdzy, trzymał się czas niejaki w stanowisku; dzielne jednak natarcia wojska naszego, przymusiły go do ustąpienia. Gdy generał hiszpański *Valero*, nadciągnął z *Laredo* z nową kompanią 21 pólku, a potem uderzył na lewe skrzydło, nieprzyjaciół cofnął się w największym nieładzie, i z trudnością wsiadłby na statki, gdyby nie pomagał mu ogień ze wszystkich baterii twierdzowych, które strzelały kartaczami do wojska naszego. Stratę jego można rachować do 50 ludzi zabitych i ranionych; zabraliśmy kilku jeńców. Z naszej strony, mamy 2 ludzi z 35 pólku zabitych, a 8 ranionych, między którymi jest porucznik *Archias* z 21 pólku. Bitwa ta przynosi wielki zaszczyt kompaniom pólków 21 i 35. które, mimo tegoż ognia działowego, w kilku godzinach pokonały 3 razy większą siłę nieprzyjacielską, i przymusiły ją do nagłej ucieczki. Wymienić potrzeba tych, którzy się szczególnie popisali, jako to: w 35 pólku, kapitana *Rey*, który dowodził, i którego wybornych rozporządzeń nie można dostatecznie wychwalić; porucznika *Kessler*; podporucznika *Selhausen*, sierżanta starszego *Erny*, iurjera *Eustache*, fizylierów *Froidevaux*, *Pierre*, *Maly* i *Nausac*; a w 21 pólku: kapitana *Benard*, który okazał wielką roztropność i mężstwo; porucznika *Archias*, podporucznika *Brette*, sierżanta *Poupard*, kaprala *Durand* i fizyliera *Touzet*. Generał hiszpański *Valero* zachęcał wojsko przykładem swoim i odwagą. Po skończoney wyprawie do *Asturyi*, generał porucznik *Burke* ruszył do *Gallicyi*. Od niejakiogo czasu przednia straż jego pod dowództwem *Larochejaquelin* była w *Astorga*; podjazd jego spotkał d. 26 oddział nieprzyjacielski w *Mansanale* i *Torre* na gościńcu do *Lugo*, ubił 6 ludzi, i zabrał oficera, 3 żołnierzy i 10 koni. Wachmistrz *Denis* z 7 pólku strzelców szczególnie się w tej utarczce popisał. Generał *Morillo*, dowódca wojska konstytucyynego w *Gallicyi* rozgniewany postępowaniem stanów względem Króla hiszpańskiego, nie chciał uznać rejencyi, którą też stany na wyjeździe z *Sewilli* utworzyły. Poróżnił się on z *Quiroga*, co rozciągnęło się i do ich wojska, i będzie pomyślnem dla działań naszych w *Gallicyi*. Generał *Bourke* ma przybyć dnia 10 b. m. do *Lugo*.”

Pan *Martignac*, kommisarz cywilny francuzki w *Madrycie*, donosił rejencyi hiszpańskiej o odwołaniu swójem w liście, w którym oświadczył: „Chlubne zlecenie przy Xięciu, naczelnym wodzu, dane mi przez Króla Jmci Chrześciańskiego, nie może trwać dłużej, jak do chwili, kiedy Hiszpania, rządzona przez swojego Monarchę, lub jego imieniem, pojednała się z Europą, i związki dyplomatyczne, przerwane szaleem rewolucyynym, przywrócone zostały.” Odpowiedziała Rejencya: „Głębokie tylko uszanowanie, z jakim dowiaduje się Rejencya o mądrym postanowieniu N. Króla Jmci Chrześciańskiego, może ją pocieszyć w smutku z oddalenia się W Pana. abyś gdzie indziej pełnił ważne obowiązki urzędowe, do których W Pana Monarcha powołuje.” Przed wyjazdem otrzymał Pan *Martignac* wizerunek Króla hiszpańskiego, i wielki krzyż orderu *Karola III*. Pani *Martignac* wyjechała d. 11 b. m. do *Bajonny* na spotkanie męża swojego, wracającego z *Madrytu*.

Pan *Hyde de Neuville*, poseł nasz przy dworze portugalskim, wybiera się z *Lisbony* z *Panami de Roch de Flavigny* i *de Boitel*, sekretarzami poselstwa.

Xiążę *Talleyrand* miał d. 9 b. m. zaszczyt audyencyi u Króla Jmci.

Jeden z tutejszych dzienników umieścił długą artykuł o sprzedaży 23 mil. fr. wieczystey prowizyi, i tak go zakończył: „Pozostaje nam jeszcze uczynić jedną uwagę. Skarżą się na to, iż *Panowie Rothschild* są zagranicznymi żydami. *Panowie ci*, równie, jak w *Londynie* i *Frankforcie*, mają

także swój dom w Paryżu. Wreszcie wiara ich nie wyłącza od naszych interesów skarbowych. Nie są oni ani zagranicznymi, ani francuskimi bankierami; należą do Europy, tak jak ci, którzy jednakową z nimi wyznają wiarę, tylko, że ich kredyt ma wiele wiary, a wiara ich mało kredytu.“

Monitor na wezwanie ogłosił, iż wprowadzenie wszelkich związków do Austrii, bez poprzedniego pozwolenia, posła austriackiego, jest zabronionem.

Prefekt departamentu Izery zakazał obchodzić dzień 6 b. m., na pamiątkę odporu, jaki dała d. 6 lipca 1815 twierdza Grenoble, kiedy ją pełnomocnik austriacki i komisarze Króla francuzkiego wezwali do poddania się.

Teraz (pisze gazeta berlińska), kiedy wojsko francuzkie bez oporu posunęło się do najdalszych prowincyj hiszpańskich, czytając dawniejsze mowy Xięcia Talleyranda i Hrabiego Daru, lub prośb Pradta, nasuwa się myśl, iż panowie ci woleliby byli nie powiedzieć tego, co przeciwko wejściu wojska do Hiszpanii przytoczyli. Xiążę Talleyrand, który zawsze był przeciwny zamiarom Napoleona względem Hiszpanii, i który należał do traktatów pokoju w Europie, zwracał na się uwagę; dziś ze wszystkimi, którzy zdanie jego popierali przyznać musi, iż rada królewska lepiej od niego sądziła o rzeczach. Wątpliwość, jaką ludzie ci mieli o pomyślnym wypadku wojny hiszpańskiej, pochodziła bez wątpienia z niewiedomości prawdziwego sposobu myślenia większości mieszkańców, a Portugalia, bardziej niż Hiszpania, dowiodła, iż narzucony systemat nie był przyzwotnym dla obu narodów. W Portugalii panowała zgodność między Królem, rządem i reprezentantami narodowymi, a wszelako nowy stan rzeczy nie mógł się utrzymać, i trzeba teraz zupełnie wrócić do dawnego, aby z przyzwotnego źródła mogła pochodzić nowość dobroczynna. Oport było kolebką systematu konstytucyjnego, i musiało się przekonać o potrzebie jego uchylenia. W Hiszpanii zupełne zaniechanie odporu wojsku naszemu, okazuje widocznie, iż narod nie był kontent z konstytucyi, a jeśli niektóre twierdzą jeszcze się nie poddały, wkrótce jednak to uczynią. Osada Tortozy dała niedawno przekonywający przykład. Rewolucya hiszpańska skończy się tam, gdzie się zaczęła, to jest, na wyspie Leon, przed bramami Kadyxu, a owo wielkie, sławne przedmurze wolności hiszpańskiej w przeszłej wojnie, wkrótce będzie musiało się poddać, i uwolnić z niewoli Monarchę swego: bo ministrowie zaniechali je opatrzyć w żywność. Szańce i liczne działa na nie się nie przydadzą Kadyxowi, kiedy nie ma floty na obronę swoją. Głód zawrze z nim kapitulacyą. Jeśli wojsko francuzkie nie potrzebowało dłuższego czasu na przyście do Kadyxu, jak austriackie na wejście do Neapolu, jakaz więc zachodzi różnica między obu widowiskami rewolucyi hiszpańskiej i neapolitańskiej? O obu, powiedzie można: Parturient montes! Wreszcie czyli zupełne przywrócenie pokoju na długi czas nastąpi zaraz po zajęciu Kadyxu, pytanie to nie należy do obecnej chwili.

Bajonna dnia 5 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Przyprowadzono tu dwa okręty hiszpańskie z tytuniem, które wojsko nasze w porcie Gijon zabrało; odebrano atoli przez telegraf rozkaz, aby je oddano właścicielom.

Gdy same tylko zakłady zeh półków stoją w Bajonnie dla odbywania służby, przeto bramy cytatelli są w dzień i w nocy zamknięte.

HISZPANIIA.

Madryt dnia 6 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Rejencya królestwa, porozumiawszy się z Xięciem Angouleme, wydała następujące postanowienia: 1) Wszyscy konstytucyjni hiszpańscy oficerowie i żołnierze, którzy, jako jeńcy, dostaną się

w ręce wojska francuzkiego, pod strażą tegoż wojska, zwyczajnymi drogami etapowemi, do Francyi będą przeprowadzeni; 2) Wszyscy hiszpańscy oficerowie tak nazwanego konstytucyjnego wojska, którzy swoje chorągwie opuszczają dla przejścia pod nasze, lub w prowincjach, przez nas zajętych, pozostaną, będą przeprowadzeni na miejsce przez rejencyą wskazane, gdzie, podług potrzeby i okoliczności, zakłady do tworzenia nowych oddziałów zebrane będą; 3) jeńcom wojennym, którzy przez królewsko-hiszpańskie wojsko zabrani będą, miasto Alonagro ma służyć za miejsce pobytu. Dla zabranych już w niewolę wojskowych, wyznaczono następujące miejsca: Gvadala-jara, dla nowej Kastylji; Toro dla starej Kastylji; Leon dla Gallicyi i Asturyi; Truxillo dla Estremadury; Jaen dla Andaluzyi i Murcyi; Teruel dla jeńców z Katalonii, Arragonii, Walencyi, Nawarry i Biskaj.

Nowy dziennik tutejszy Restaurador umieścił list generała Bessieres do członków stanów, ministrów i radców stanu w Kadyxie, pisany z głównej kwatery w Cuenca d. 21 czerwca: wyraża w nim: „Zniewazyliście naród hiszpański, obraziliście go w religii ojców jego, targnęliście się na starożytne i niewinne jego obyczaje, wyzuliście go z bogactw, i wystawiliście go na przekleństwo całej Europy. Lud hiszpański nie był tak zepsutym, jak mieliście; trzeba już położyć koniec zdradzieckim waszym zamiarom. Chociaż niektórzy rodacy nasi dali się zaslepić zwodniczym wyobrażeniem urojonej i złe zrozumianej wolności, i chociaż inni zostali przekupieni złotem, przez was trwonionem; większość jednak pozostała wierną przysiędze swojej, wykonanej Bogu i Królowi, czekając tylko dogodnej pory dla oświadczenia się za świętą sprawą. Samiście to ze smutkiem waszym widzieli. Miasta, prowincye, zgola całe Królestwo, brzydzą się wami i przeklinają. Równie niepewni w przedsięwzięciach waszych, jak niedowierzający sobie nawzajem, strwożeni nieszczęściem, jakie was czeka, skoczycie w morze. Taka jest ostatnia dla was pomoc. Pozbawicie nas Króla i Xiążąt naszych; może nawet uczynicie zamach na ich życie, może narazicie ich na zaraźliwą chorobę.“ Kończy Bessieres oświadczeniem, iż ci wszyscy, którzy się w obrębie dowodztwa jego znajdują, a którzy okazali przychylność do systematu konstytucyjnego, są odpowiedzialnymi za wszelkie gwałty, jakichby się jeszcze względem osob rodziny królewskiej dopuszczono.

Oprócz obojga Królestwa Ichmość znajdują się w Kadyxie następujący członkowie ich rodziny: Infant Don Carlos z małżonką swoją i synami: Infant Don Francisco de Paulo z małżonką swoją i trójgiem dziećmi, infantka portugalska, siostra Monarchy z synem swoim.

Piszą z Kadyxu, iż wojsko francuzkie zabrało 150 mułów ze zbożem, które prowadzono do tamecznego miasta. Potwierdza się wiadomość, iż Królowa nasza jest przy nadziei.

Junta rządowa prowincyi Walencyi wyraża w odezwie do mieszkańców. „Konstytucyoniści, nie przestając na polamaniu starożytnego berła Królów naszych, samemu nawet Bogu wojnę wypowiedzieli. Francya, kiedy dzwigała jarzmo tyrańskie, rozpościerała zniszczenia w miastach i polach naszych; lecz Francya, zostając dziś pod ojcowską władzą prawego Monarchy, połączonego związkiem krwi z nieszczęśliwym naszym Królem, podaje nam rękę i pomaga do skruszenia więzów naszych. Do broni! zacięni mieszkańcy miasta i prowincyi Walencyi! Póty nie składamy oręża, dopóki Monarcha nasz Ferdynand VII nieodzyska oyczystego tronu.“

Dnia 9. We wszystkich kościołach tutejszych odprawuje się 40stogodzinne nabożeństwo o prędkie oswobodzenie Króla.

Dnia 17 z. m. dwaj oficerowie morscy francuzcy przybyli do Kadyxu, i w towarzystwie tłumowi ludu udali się do pewnego ministra, z którym długo rozmawiali.

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 27 czerwca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Zajęła już Królowa królewskie mieszkanie w pałacu Queluz, nazajutrz zaś, to jest d. 19, odwiedziła dostojnego swego małżonka, przemierzającego dotychczas w Bemposta. Uyrzawszy ją lud jadący, wyprzągnął konie i pojazd zaciągnął do pałacu Króla. Dnia 19 zaprowadzony znowu został stary senat. Dnia 23 Król wraz z całą swoją rodziną udał się do katedralnego kościoła, dla złożenia Najwyższemu dzięków za szczęśliwie przywrócony dawny porządek rzeczy. Dnia tegoż otrzymał lud pozwolenie zniesienia na rynku Rocio konstytucyjnego pomnika. D. 24 Hrabia Amaran-te wszedł na czele 5000go korpusu do stolicy. Wyjechał na spotkanie jego Infant D. Miguel. Król zaś go jak najuprzejmiej przyjął. Wszystkie tajne towarzystwa zostały zniesione.

Dochodzą tu codziennie z różnych prowincyj adresa powinszowania.

Król udarować myśli wszystkich oficerów i podoficerów, którzy towarzyszyli infantowi D. Miguel, w Villa-Franca, nowo mającym się wybić medalem z napisem. *Wierność Królowi i Ojczyźnie.*

Infant D. Miguel w pisanym do Xięcia Angouleme liście wyraził: „Ojciec mój zasiadł znowu na tronie i moja wspaniałomyślna matka nie jest już uwięzioną, ale pomimo tego nie wprzód włożę mój oręż w pochwę, dopóki nie oswobodzę ukochanej mej siostry. Szlachetni Burbonowie, zasłużyłem na dostojność rycerską i będę przy boku waszym walczył za najświętszą sprawę, za jaką Xiążęta tylko walczyć mogą: za utrzymanie godności korony i szczęścia ludów!“

ANGLIA.

Londyn dnia 8 lipca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Ostatnia bostońska gazeta zawiera co następuje: Prezydent Boyer wyspy Hayty wysłał sekretarza Colombel do Anglii, dla rozpoczęcia, jak dodają, układów o uznanie niepodległości haytańskiego narodu, który umiał się przez 20 lat utrzymać; zapewnienia sobie nieskończenie użytecznego odbytu płodów naszego rolnictwa, przedmiotów handlowych i rękodzielnych; w czem niepowinniśmy żadnemu europejskiemu narodowi dać się wyprzedzić, i t. d.

Z Kolumbii piszą, iż poselstwo prezydenta władzy wykonawczej Santander, przy otworzeniu posiedzeń pierwszego kongresu tej rzeczypospolitej, w Bogota d. 17 kwietnia pisane, bardzo jest obszernie i zawiera opis łezakniejszego położenia tego kraju. Rząd donosi w niem, iż wysłanie komisji do Madrytu dla układania się z rządem hiszpańskim, było daremne, i oświadcza mocne postanowienie, iż żadne wnioski nie będą od Hiszpanii przyjęte, jeżeli nie będą miały za podstawę uznania samowładności narodu. Stan skarbu nie jest najświetniejszy, wszelako, wyraża prezydent, iż wszystkie długie rzeczypospolitej, wraz z prowizją, muszą być spłacone, i rząd oczekuje uchwały kongresu, która postawiłaby go w możności spłacania, nie tylko prowizji, ale zwolna i kapitałów. Wojska kolumbijskie opanowały na początku miasta Coro; osada z 400 ludzi broniła się uporczywie, i prawie cała wycięta została, lecz i kolumbijskich żołnierzy nie mało padło. Jenerał Soublet ma być mianowany nadzwyczajnym posłem angielskim. Stożąca w zatoce Maracaibo hiszpańska flotylla pod komandrem Padilla, składa się z 4 brygow od 10 do 18 dział, 6 szonerów od 2 do 11 dział i 5 działowych łodzi.

WŁOCHY.

Rzym dnia 21 czerwca

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Do Neapolu przeszedł dnia 20 czerwca przez Rzym nowy półk węgierski, złożony z 1,000 ludzi. Sardyńska flotylla dostała rozkaz wyruszenia

przeciw konstytucyjnym hiszpańskim kaprom; niektóre okręty już wypłynęły. Od dnia 14 czerwca zabrali ci kaprowie 12 francuzkich okrętów.

Taż gazeta donosi od granic włoskich pod dniem 1 lipca.

Pałac Lucyana Bonaparte w Rzymie, który z rodziną swoją odpłynął do Ameryki, kupił brat jego Hieronim, były król westfalski za 150,000 rzymskich talarów, i upiękrza go. Letycya Bonaparte, prawie zmarła wychwiała, i przejeżdża się codziennie z kardynałem Fesch bratem swoim.

Odkopywanie starożytnego Pompejum, które królewskie w Neapolu muzeum tyłu skarbanami kunsztu zbogaciło, przyspieszane ma być szczególnie w tym roku. Król unieśmiertelni swoje imię, nie tylko, że nie oszczędza na to wielkich kosztów, ale nadto, że chce to miasto w całej starożytnej swojej piękności z gruzów oczyścić i zupełnie odkryć. Wszystkie piękne posągi, które odkopano, mają być z gipsu odlane i na miejscach, na których stały oryginały, zdobiące teraz muzeum królewskie, postawione.

Podług Kurjera warszawskiego: Gazety wiedeńskie smutną doniosły wiadomość z Rzymu, iż d. 6 b. m. Ojciec ś. Pius VII wieczorem chcąc ująć sznurek od dzwonka dla przywołania służących, upadł na posadzkę i nieszczęściem złamał nogę. Natychmiast przywołani lekarze oświadczyli, że nader trudne będzie wyleczenie. Nakazano modły o przywrócenie do zdrowia Jego Świątobliwości. O zekujemy dalszych szczegółów tego smutnego, przypadku.

TURCYA.

Gazeta Kurjer warszawski donosi od granic tureckich: Spieszno przybyły goniec do Belgradu donosił, że w Macedonii nowe utworzyło się powstanie przeciw turkom. Wyspy Jońskie wysłały deputacyą do Króla angielskiego. Chociaż surowe obchodzenie się z janczarami utrzymuje niejaką spokojność w Stambule, lecz miłocya, złożona z tak zwanych jamaków, coraz większą okazuje niesforność, nad śmierzeniem której Wielki Węzr gorliwie pracuje; udużono kilku dowódców, a przeto chwilowo wróciła spokojność; podano projekt, aby cały korpus Jamaków rozproszony został.

Przedsięwzięto zaradcze środki, aby odeprzeć heterystów mających zamiar zniszczyć Multany; niektórzy wnoszą, że bandy tych rabusiów są protegowane przez rząd turecki, a to dla tego, aby pod pozorem zabezpieczenia Multan i Wołoszczyzny, mogły wojska tureckie do tych Xięstw wkroczyć.

Popisy Szkolne.

Dnia 29 i 30 czerwca odbyły się publiczne examina w szkole kaniowskiej, utrzymywanej przez zgromadzenie XX. Bazylianów w tym porządku. Zrana o godzinie 10, ile w dzień uroczysty śś Apostołów Piotra i Pawła, nauczyciele razem z uczniami udali się na mszę ś. do kościoła, którą celebrował prefekt szkoły tej JX. Ignacy Bosmański, filozofii magister, w asystencji zgromadzenia zakonnego: muzykę wokalną składali uczniowie, a nauczyciel wymowy, X. Moczarski, stosownie do uroczystości miał kazanie. Po obiedzie o godzinie 2, gdy się wiele gości obojey płci zebrało na miejsce do popisu w przeznaczone, miał prefekt szkoły uczoną rozprawę o elektryczności, po której młodzież szkolna, w obecności JW. Jenerała Poll, JW. Podkomorzego Jankowskiego i liczne go zgromadzenia Obywateli, z emulacją szczególniejszą, odbywała swoje popisy z nauk klasycznych: nazajutrz zaś z języków, muzyki, rysunków i tańców. Po ukończonym examinie prefekt szkoły odczytał listę uczniów, celujących w obyczajach i naukach, których szkoła do publicznej podaje wiadomości. W klasie poczynającej pierwszej: JPP. Niedzielski Zicharyasz, Szysłowski Konstanty, Repelewski Dominik, Jemieć Jan, Zurakowski Mieczysław, Lemiński Kajetan, Boguski Narovz, Henkinet Jan,

DODATEK.

Wilno dnia 25 lipca v. s. 1825 Roku.

Popisy szkolne.

Zagrayski Wincenty, Massalski Józef, Hudym Wiktor, Legocki Feliks. *W klasie postępującej pierwszej:* Zareba Michał, Szulc Waleryan, Pióro Nikodem, Repelewski Józef, Zeliński Hilary, Grodecki Jan, Piotrowski Tytus, Ruszczyc Teodor, Roynik Ignacy, Hudym Paweł, Skroboński Ignacy. *W klasie drugiej:* Dobrowolski Józef, Jodłowski Dymitr, Jankowski Eustachy, Boguski Seweryn, Pisarzewski Piotr, Podlewski Karol, Neyman Jan, Wodziński Józef, Iwaszkiewicz Grzegorz, Ruszczyc Stanisław, Sagayło Apoloni. *W klasie trzeciej:* Celli Henryk, Jaźwiński Wacław, Piotrowski Rufin, Turcewicz Ignacy, Pieńkowski Michał, Sierżputowski Izidor, Bulawski Maksymilian, Kozakowski Karol, Krzymowski Józef, Zagrayski Leopold. *W klasie czwartej:* Młochowski Maksymilian, Wesołowski Tomasz, Tokarski Piotr, Waxman Kajetan, Bielawski Rafał, Kosko Hieronim, Bielski Wacław. *W klasie piątej:* Szyszkowski Jakób, Tokarski Leon, Krzywiecki Stefan, Socharzewski Franciszek, Medwedowski Piotr, Butkiewicz Daniel, Sochacki Maksymilian, Hranicki Piotr, Dubikowski Mikołaj, Bielski Walenty, Prechtl Andrzej, Piotrowski Napoleon. *W klasie szóstej:* Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Swiderski Grzegorz, Ewtymowicz Tadeusz. *Z języka rosyjskiego:* Hulał Piotr, Zareba Michał, Kozłowski Paweł, Zeliński Hilary, Pisarzewski Piotr, Boguski Seweryn, Neyman Jan, Wodziński Józef, Iwaszkiewicz Grzegorz, Dobrowolski Józef, Jaźwiński Wacław, Krzymowski Józef, Piotrowski Rufin, Leontowicz Mikołaj, Hudym Paweł, Jozefowicz Włodzimierz, Towbicz Michał, Kawratowski Stefan, Młochowski Maksymilian, Wesołowski Tomasz, Prechtl Stefan, Sztajn Kajetan, Bielski Wacław, Szyszkowski Jakób, Medwedowski Piotr, Socharzewski Franciszek, Tokarski Leon, Kosko Antoni, Sochacki Maksymilian, Prechtl Andrzej, Hranicki Piotr, Dubikowski Mikołaj, Bielski Walenty, Piotrowski Napoleon, Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Swiderski Grzegorz, Ewtymowicz Tadeusz. *Z języka francuskiego:* Henkinet Jan, Wodziński Józef, Dobrowolski Józef, Szulc Waleryan, Grodecki Jan, Repelewski Atanazy, Roynik Ignacy, Hudym Paweł, Skroboński Ignacy, Boguski Seweryn, Kozłowski Franciszek, Jodłowski Dymitr, Jankowski Eustachy, Pisarzewski Piotr, Ruszczyc Stanisław, Sagayło Apoloni, Celli Henryk, Jaźwiński Wacław, Sierżputowski Izidor, Bielawski Maksymilian, Młochowski Maksymilian, Wesołowski Tomasz, Bielawski Rafał, Kosko Hieronim, Prechtl Stefan, Bielski Wacław, Medwedowski Piotr, Turcewicz Xawery, Sochacki Maksymilian, Piotrowski Napoleon, Dubikowski Mikołaj, Czaplinski Tadeusz, Czarnecki Kazimierz, Piotrowski Franciszek, Zajęczkowski Bazyli. *Z języka niemieckiego:* Zeliński Hilary, Nikodem Pióro, Ludwik Korczewski, Szulc Waleryan, Boguski Seweryn, Młochowski Maksymilian, Wesołowski Tomasz, Piotrowski Rufin, Pieńkowski Michał, Henryk Celli, Tadeusz Ewtymowicz, Bazyli Zajęczkowski, Grzegorz Swiderski, Mikołaj Dubikowski, Andrzej Prechtl. Po przeczytaniu celujących uczniów tenże prefekt szkoły przemówił do nich, aby, gdy oddalić się mają na łono rodziców i rodziny, zachowali, w każdym razie przystość i prawa moralne, postępowanie zaś wszelkie, aby było stosowne do nauk, jakie odbierali, czem dadzą przekonanie, że czas szkolny pożytecznie przepędzili. Potym śpiewane by-

ło *Te Deum laudamus* i uczniowie, wzięwszy benedykcyą, rozjechali się na dwó-miesięczny odpoczynek.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

2. Провіантський Департаментъ Военнаго Миністерства объявляетъ, что на поставку провіанна и овса для продовольствія въ будущемъ 1824 году войскъ поселенныхъ въ Слободско-Украинской и Херсонской Губерніяхъ и прочихъ въ округахъ Военнаго поселенія находящихся назначаются въ Слободско-Украинской и Херсонской Казенныхъ Палатахъ торги въ будущемъ Ноябрь мѣсяцѣ: первый 3го, второй 6го, третий 9го и на переторжку 13го, 15го и 17го числа тогожъ Ноября; но въ каждой изъ сихъ Палатъ, на препорцію хлѣба пошребную для войскъ собственно въ той Губерніи расположенныхъ, а не на всѣхъ вообще. Количество провіанна и овса и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производиться поставка оныхъ, объявлены будутъ при торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ залогами, опредѣленными Указами 14го Іюня 1817, и 19го Іюля 1818 годовъ, по поставкамъ въ казну вина, а на обезпеченіе задатковъ, особо.

Между тѣмъ предварительно Провіантскій Департаментъ объявляетъ, что желающимъ предоставляющіеся на волю, принявъ поставку въ такомъ количествѣ, въ какомъ кто самъ пожелаетъ и обезпечивъ исправность оной законными залогами, что плашежъ денегъ чинимъ будемъ поочно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что въ приемъ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ строжайшая справедливость, и ошинудь не будутъ имѣть мѣста не только приписеніи, но и самоулыблительное напрасное промедленіе.

Огłoszenie.

2. Prowiantski Departament Ministeryum woyny ogłasza, iż na dostawę prowiantu i owsa dla utrzymania w następującym 1824 roku woysk, osiedlonych w słobodzko-ukraińskiej i chersońskiej gubernijach i innych, w okręgu wojennego osiedlenia znajdujących się, naznaczają się w słobodzko-ukraińskiej i chersońskiej skarbowych izbach targi w następujących miesiącu nowembrze: 1szy 3, 2gi 6, 3ci 9 i na przetarg 13, 15 i 17 dni tegoż nowembra; lecz w każdej z tych izb, w proporcji zboża potrzebnej dla woysk właściwie w tej gubernji rozłożonych, a nie na wszystkie w ogólności. Ilość prowiantu i owsa i kondycye, na podstawie których powinna uskutecznić się onych dostawa, objawione będą przy targach.

Na wyżey oznaczone terminy wzywają się życzący na targi z kaucyami, ustanowionemi przez ukazy 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, względem dostawy do skarbu wódki, a na zabezpieczenie zadatkow osobno.

Tym czasem uprzednio Prowiantski Departament ogłasza, że życzącym oddaje się na wolę, przyjąć dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam życzy i ubezpieczy akuratność onej prawem kaucyami; iż opłata pieniędzy uskuteczni się akuratnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zamitżenia i zwłoki; i że w przyjmowaniu dostarczanych produktów użyta będzie jak najszybsza sprawiedliwość i niebądą miały miejsca nie tylko zamitżenie, lecz i najmniejsza próżna zwłoka.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

2 Obu zbiegłych rossyjskich żydów, Arona Izraelowicza, i Efraima Szmuyłowicza z Zaslawia, niniejszym się uwiadamia, iż w sprawie inkwizycyjnej przeciwko nim zapadły dekret Senatu kryminalnego Królewskiego Głównego Sądu krajowego Prus wschodnich, od którego oni apelowali, wyrokiem Królewskiego trybunału wschodnich Prus z dnia 17 stycznia r. b. z tym dodatkiem został potwierdzony:

iż w przypadku przegranej fiskala, przyaresztowane i wprowadzone towary przez obu denuncyatorów Arona Izraelowicza i Efraima Szmuyłowicza wydać właścicielom z porządku sukcesyi, a zatem konfiskata towarów nie może być do skutku doprowadzoną. Od obu zaś wspomnianych denuncyatorów, zamiast mającej się złożyć ceny rzeczonych przedmiotów, zredukować na sumę 3,500 talarów,

a przytym obu denuncyatorów Arona Izraelowicza, i Efraima Szmuyłowicza ostrzedz, iż wolno jest im od tego wyroku odwołać się do prawa rewizyi, w przeciągu czteroniedzielnego terminu, od dnia ogłoszenia w gazetach niniejszego uwiadomienia; po upłynieniu zaś rzeczzonego terminu prawna moc tego wyroku nastąpi. Królewiec d. 31 grudnia r. 1822.

Królewsko-Prusko-Wschodni-Inkwizytoryat.

2 Sąd Czasowy Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu w sprawie JW. Józefa, Antoniego, Ludwika i Michała Syrciów konkursowej, po dekrete Podkomorsko-Exdywizorskim w 1818 roku augusta 12 dnia w Syrutyszkach ogłoszonym, za appellacją pod rozstrzygnięcie przypadłej w idącym roku 1823 junii 25 dnia ostateczny dekret, który appellacyi nie podległ, ustanowił. Tym dekretem, oraz powtórną dnia 3 julii rezolucją, między innem, przepisał, iż powodem nastalej w tym czasie wakacyi przez JW. Jenerała od Infanteryi Litewskiego Wojennego Gubernatora Korsakowa dozwolenej, strony mające wskazane juramenta, wykonać onych w czasie oznaczonym przed niniejszym Sądem niemogły, przeto ażeby te strony, które przez plenipotentów stannosc oświadczyły, a obecnymi nie były, lecz w Gubernii tutejszej naydowały się, po dniu 1 8bra niniejszego roku w przeciągu jednego tygodnia, osobno te strony, które chociaż stannosc oświadczały, a za granicą Gubernii Wileńskiej naydują się, jako też strony stannosci nieoświadczaające w przeciągu czterech miesięcy, nakoniec będący za granicą kraju, w upływie czasu półrocznego, przed tym sądem pod utratą rzeczy sądzonej juramenta wykonali, zastrzegł. Co ażeby każdego wiadomości doszło przez gazetę Kuryera Litewskiego do trzykrotnej awizacyi podaje.

Józef Polkowski Sąd Gł. Assesor.

Regent Jan Łazowski.

2 Konsystorz Rzymsko Katolicki Wileński ogłasza pułroczny termin Ur. Ignacemu Talarowskiemu do stannosci w Sądzie tutejszego Konsystorza przez siebie lub prawnie umocowanego plenipotentą dla rozprawy w dziele o nieważność małżeńskiego slubu z żoną Szlach: Zofiją z Wersockich Talarkowską, po upłynieniu jakowego terminu taż sprawa chociażby pod niestannosc pozwanego przy-

stępstwo podług praw przysięgłego obrońcy postąpi do dalszego rozpoznania i wyroku.

Sekretarz Wincenty Stefanowski.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na domierzenie satysfakcyi kredytorów zesłego Adama Ciechanowieckiego forszmeystra w Wileń. uyznaczony, w terminie z odkładu przypadłym dnia 16 terażniejszego mca julii ad fundum majątku Podbrzezia w pcie Wileń. płożonego przybywszy, expediowaniem czynności sobie poruczonej zajął się, a jako w powtórnym sądownictwa zebraniu się stosownie do reguł, Dekretem remissyynym Sądu Głównego przepisanych, bez żadnych już dolszych odkładów całe dzieło kończyć zadeterminował, ażeby zatem kredytorowie i pretensorowie zesłego Adama Ciechanowieckiego do Sądu Exdywizorskiego z dowodami swojemi jawili się, uwiadamia, oraz że ogólną konkursową sprawę w dniu 10 mca augusta terażniejszego roku wezmie do namowy i na niestawiających wieczną amissyą zapisze, przez trzykrotną awizacyą zatręga. Roku 1823 mca julii 26 dnia. Za zgodność świadczę Regent Marcelli Tallat.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem. Ptu Oszmiań. Przydujący.

Sąd Exdywizorski.

Podano do Redakcyi d. 19 lipca.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy majątku Orzechowa JW. Maksymiliana Kłotta Chorążego Ptu Brast. przez rezolucją na dniu 15 maja roku idącego postanowił, ukończenie tego dzieła i zjazd powtórny do miasta powiatowego Widz na dniu 6 miesiąca julii roku biejącego, w jakowym terminie rozbiorem sporów przynoszących się zajmuje, i gdyby strony pod obowiązkiem utraty rzeczy jawili się, a niektóre na niewiadomości rzeczy nie traciłi, widzi siebie być w obowiązku przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadomić, ażeby do dnia 16 miesiąca julii terażniejszego roku mające pretensyą do masy objawiali, ponieważ Sąd zamknie w tym terminie swą czynność. Dat 1823 julii 8 dnia w Widzach. Jan Biegański Prezydent Ziem. Brast. Adam Piotrowicz Sędzia Ziem. Brast. Exdywizor. Paweł Smigielski Sędzia Ziem. Brast.

Przedaż towarów skonfiskowanych.

5° W Tamożni Składowej Wileńskiej będą się wyprzedawać z publicznego targu we 3ch terminach, to jest: 1szy d. 20, drugi d. 23, a 3ci i ostateczny d. 25 terażniejszego lipca o godzinie 9 zrana, niżej wyliczone skonfiskowane towary; demikatonu czarnego 12 sztuk 380 arsz., półwełnianey materyi 2 kawalki 40 arsz.; gingamu 2 kawalki 30 arsz.; kartonu 20 kawalkow 700 arsz.; perkalu białego 20 kawalkow 300 arsz.; materyi białey bawełniczney przezroczystey 16 kawalkow 199 arsz.; chałat na wacie kartunowy żydowski noszony; kaftany demikatonowe czarne żydowskie stare 2; czapka żydowska maszestrowa stara 1, talisy stare 2; modlitwowe znaki rzemieienne żydowskie 2; takż powozki niekute stare 2; chomonty stare rzemieienne 2; i szley pienkowych starych 2. Przeto chcący kupować wzywają się na powyższe terminy.

Na miejscu zarządzającego członek Piotrowski; W obowiązku sekretarza Aniskiewicza.

W e z w a n i e.

3 Za Remissą Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu w Sądzie Ziemskim Powiatu Wileń. odchodziła Sprawa w sposobie konkursu z powództwa nieletnich JPanów Nikodema Łrata, Zofii, Tekli, Maryanny i Hipolity siost Przemienieckich i onych opieki, z kredytorami i pretensorami do funduszów po zesłym Ludwiku Przemienieckim pozostałych stosunki czyniącemi, w której Sąd Ziemski Ptu Wileń. przez ustanowiony dnia 8 febr. roku bieżącego Dekret, pierwszemu stopniowi właściwe dylacye, kopii z spraw wzajemney komportacyi dokumentów, aktów inkwizycyi kalkulacyi i werefikacyi z zamierzeniem fixe terminu dnia 7 augusta roku teraźn. in fundo majątku Bołosza zwanego, w Wileńskim i Zawileyskim powiatach sytuowanego, etiam w nie-stanności i nieprzystąpieniu której strony wy-expedyować się powinny, tudzież geometryczny pomiar ziemnych majątków i dalsze początkowemu wprowadzeniu sprawy rezolwowania, wymagające postanowienia uznał i przeznaczył, a po wyściu tych dylacyow termin do oczewistego sprawy rozpoznania i onej przywołania, z reguły zaś dekretu remissyinego etiamsi w sessjach poobiednich kontynuowania, dzień pierwszy miesiąca oktobra 1823 roku zamierzył i oznaczył, żeby więc kredytorowie i pretensorowie zesłego Ludwika Przemienieckiego do jego pozostałych funduszów w jakimkolwiek względzie pretensye mieć mogący asystencyi naznaczonym aktom ich dobro oznaczać zdolnym nieubliżyli, a na założony ostateczney rozprawy termin z dowodami stawali, i łączyli się pod upadkiem wszelkich stosunków, zaś debitorowie massowi, że w ich niestanności oczewisty nastąpi wyrok, zatym niedogodności przydarzyć się mogące własney winie przypisać będą powinni, byli wiadomemi, do stanności ku jednoczasowey rozprawie wzywa i do tego celu niniejszą trzykrotną do gazet Kuryera Lit. podaje awizacyą.

Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Kawaler Michał Sawicki. Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Joachim Czyż. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasiński. Sędzia Ziemski Wileń. Jan Pisanka.

3 Marya z Sopoćków imo voto Urano-wiczowa b. Pisarzowa Konsystorska, a w powtórnym małżeństwie Lipnicka po śmierci drugie o męża Jerzego Lipnickiego Podstoli Inflants, i macenassa Adwokata b. Trybunałów Litewskich bezpotomnie zesłego, pomiędzy papierami onego, gdy znajduje papiery familijne domu Lipnickich Herb pierwiej Toporzec a później Herbu nazwanego Hołobok przez zesłego s. p. Leopolda Lipnickiego byłego także Adwokatem i Regent. Trybunał. Litewskiego a później Depart. Sądu Gł. Grodzień. urodzonego brata pomienionego Podstolego Lipnickiego, powierzone do wspólnego dochodzenia na PP. Sopoćkach majątku Dowszagoly w Powiecie Upit. Guber. Wileń. położonego przez PP. Porowskich PP. Gabryelowi z Lipnik i Maryannie z Buianowskich Lipnickim Półkownikom b. woysk Pol. wieczyscie przedanego. Takowe papiery donoszącej Jerzyney Lipnickiej po jej mężu bezpotomnie zesłym, bynajmniej są niepotrzebne, ale stanowić mogą los pozostałej familii w prostey linie domu Lipnickich

z głowy Gabryela Lipnickiego. Pochylona wiekiem przytulona od Wileńskiego towarzystwa Dobroczynności w Domu Dobroczynności, czekam przybycia naybliższego z sukcesorów po zesłych w Bogu Jerzym i Leopoldzie Lipnickich dla odebrania owych papierów jakie są, w przeciągu naydaley 6ciu miesięcy, a na przypadek moiego zeyścia znajdą owe papiery zlokowane w Kancelaryi Ziemskiej Ptu Wileńskiego. Wilno julia 1823 roku.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztanci Andrzej Makarewicz, Stefan Brzozowski, Piotr Niekraszewicz, Paweł bez nazwiska, i Pantelemon Emeljanow niepamiętający miejsca swego urodzenia; z których pierwszy chociaż powiadał, że jest z gubernii grodzieńskiej, prużańskiego powiatu, poddanym obywatela Zukowskiego, lecz takowe opowiadanie po uczynionej sprawie wistocie niepotwierdziło się; Brzozowski z Królestwa Polskiego, rodomskiej gubernii i powiatu ze wsi Sławney, także poddanym obywatela Cieciszewskiego; Niekraszewicz niepamiętający miejsca urodzenia i stanu swego, a Paweł i Emeljanow także niepamiętający miejsca swego urodzenia uznani za włóczegów i dla niezdatności do służby woyskowej odesłani do Syberyi na posilenie; przymioty pomienionych włóczegów: Makarewicz wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatej, suchej, nosa długiego ostrego, oczu szarych, włosów na głowie ciemno a na wąsach i brodzie światłorusych, od urodzenia lat 34. Brzozowski wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy okrągławej czystej, nosa miernego włosów na głowie czarnych, na brwiach, wąsach i brodzie rusych, oczu szarych, od urodzenia lat 36. Niekraszewicz wzrostu 2 arsz. 2 wiersz., twarzy gładkiej czystej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie czarnych, a na wąsach, brodzie i brwiach światłorusych, od urodzenia lat 35. Paweł bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy czystej, oczu błękitnych, nosa miernego, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie światłorusych, na lewej ręce najmniejszy palec nieco przykurczony, od urodzenia lat 24, Emeljanow wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy czystej, nieco czerwonej, oczu karych, nosa miernego, włosów na głowie ciemnorusych, a na wąsach, brwiach i brodzie nieco światłych, od urodzenia lat 30. Dnia 7 lipca 1823 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

2 W Gubernii Mińskiej w powiecie Dziśnieńskim Scheda z dóbr Mossarza, w folwarku Grynwaldzie z zabudowaniem nowém mieszkalnóm, obory, stajnie, wozownie, gumna i dalsze. Włóścian chat siedm oraz gruntu oromego włoka 1 morgów 11 i 262 prętów. Zarosła na gruncie średnim włoka 1 morg 1 prętów 287. Sianożęci włoka 1 morgów 12 prętów 128. Lasu sosnowego i jodłowego w części na budowę i tarcice włok 4, morgów 11 prętów 290. Lasu opałowego na gruncie włok 2, morgów 2 prętów 256. Połowa wstepnego jeziora morgów 6 prętów 297. Ktoby sobie życzył kupić uda się do właścicieli tam mieszkających JPP. Gielhaarów.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Exdywizorski na rozdział majątku zesłego Antoniego Kamińskiego b. Prezydenta miasta Nowogródka, dwoma remissami Sądu Ziemskiego Nowogródzkiego wyznaczony i w tymże mieście Nowogródka agituujący się, przez rezolucją dnia dzisiejszego stronom ogłoszoną, postanowił zrobić wyprzedaż przez licytację publiczną domu murywanego zesłego Antoniego Kamińskiego w rynku miasta Nowogródka położonego z całym onego zamieszkaniem z dwóch etażów, sklepów i placu na stajnię składającego się, tudzież dwóch placów w tymże mieście bez zabudowań zostających i na oną dzień 23 i 24 augusta dla przetargów, a dzień 6 septembra tarasniejszego 1823 roku na dobiecie ostateczne został udeterminowany, o jakowych terminach przesyłając Sąd Exdywizorski do Gazet uwiadomienie, wzywa wszystkich kontrahentów którzyby czy całkowicie, czy częściowo rzeczony dom i place nabyć chcieli, izby z pewnemi ewikcyami na rzeczony terminu jawić się raczyli, lecz ponieważ obok skonczyć się mającey na dniu szóstym septembra licytacji, namowa w całej sprawie w tymże Sądzie Exdywizorskim obwieszoną zostanie, aby więc na tym terminie kredytorowie zesłego Antoniego Kamińskiego dotąd swoich dopominków nie przynoszący, z temiż swojemi pretensyami przychodzili ostrzega, albowiem ostatecznie w tem terminie dla nieprzychodzących kredytorów amissya zapisana zostanie. Dat w Nowogródku na sessyi Sądowej 1823 r. dnia 13. julii. Franciszek Terajewicz były Sędzia Ziem. Nowog. prezydujący Exdywizor. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogródz. Exdywizor. Antoni Mackiewicz Regent Gr. Now. Exdywizor.

1. Za postrzednictwem remissy Sądu Ziemskiego Powiatu Rosieńskiego w roku bieżącym kwietnia 17 dnia nastaley, w celu uczynienia zadosyć wierzycielom zesłego Ignacego Bucewicza Prezydenta Ziemskiego Rosieńskiego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w komplecie do dóbr Starego Pojurza w powiecie Rosieńskim położonego, a we władarstwie dopiero W.W. Stanisława i Teofili Bucewiczów Chorążych zostającego, dnia 15 tarasniejszego miesiąca zebrany, czynność sobie poleconą rozpoczął, i oną bez przerwy kontynuując, dnia 2 następnego miesiąca sierpnia, ostatecznie całą sprawę wzięść w namowę postanowił, dotakowego terminu, ażeby strony pretensorstwo do masy stosujące się, niezwłocznie przedstawiły za powiada, w przeciwnym bowiem zdarzeniu pilnując się prawideł remissy, wszelkie niejawione stosunki za uległe amissyi ogłosi, i o tem też interessowane strony przez niniejszą awizacyą potrzykroć w Kuryerze Litewskim zamieszczającą się zawiadamia. Roku 1823 miesiąca julii 16 dnia. Prezydujący Sędzia Ziem. Rosień. Kazimierz Jurawicz Exdywizor. Pisarz Ziemski Ignacy Giedgowd Exdywizor. Prezydent Grodz. Rosień. Antoni Chrzastowski Exdywizor. Ziemski Rosieński i Exdywizorski Regent Ign. Jatowtt.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dekretem Sądu Dworzańskiej Opieki Bielskiego i Drohickiego Powiatów dnia 22 miesiąca februarii roku idącego 1823 zapadłym, na rozdzielenie majątności czyli części na wsiach Siniewiczach, Milkowicach, Mackach, Sadach i mieście Drohiczynie w obwodzie Białostockim Powiecie Drohickim położonych, pomiędzy wierzycieli W. Józefa Przewuskiego debitora i dziedzica tychże części przeznaczony, w dniu 2 miesiąca julii tegoż 1823 roku w dobrach Siniewiczach rozpoczynając czynność swoją, uwiadamia i wzywa wszystkich wierzycieli tegoż W. Józefa Przewuskiego w jakim bądź względzie do majątku jego wyżey zjasnionego roszczenia

czynić mogących, aby służące sobie na to dowody do dnia 10 czerwca w roku przyszłym 1824 przypadającego, w Kancellaryi Sądu spraw Cywilnych Bielskiego i Drohickiego powiatów w mieście Bielsku znajdującey się przed Sekretarzem W. Rafałem Kosińskim dla wzajemnego w nich stronom rozpatrzenia się złożyli, i następnie sami lub przez umocowanych w dniu 16 augusta tegoż przyszłego 1824 roku jako w ostatecznym massy konkursowej zamierzonym terminie w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim w majątności teyże Siniewiczach czynność swoją kończyć mającym, stawali i należności tudzież roszczenia swoje prawnym porządkiem udowodnili; w przeciwnym bowiem zdarzeniu każdego niestawającego i niezgłaszającego się choćby najrzetelniejsza należność podług ostrzeżenia w dekrete remissyynym Sądu Dworzańskiej Opieki Bielskiego i Drohickiego powiatów domieszczonego, i ku wypełnieniu Sądowi Exdywizorskiemu polecenego, wieczney utracie i upadkowi podpalną i za niebyłą i ustalą zapisaną i ogłoszoną zostanie. Jakowe obwieszczenie, aby w Gazetach publicznych krajowych Kuryera Litewskiego i zagranicznych Warszawskich i Korrespondenta Warszawskiego trzykrotnie w numerach po sobie następujących umieszczonym i ogłoszonym było mieć chce i stanowi. Dan w majątności Siniewiczach dnia 3 julii 1823 roku.

Jan Pulkowski Prezydujący Exdywizor. Felix Uszyński Sądu Spraw Cywilnych Bielskiego i Drohickiego Powiatów Assessor Exdywizor. Tomasz Kosiński Białostockiego Głównego Sądu Adwokat Exdywizor.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski massy JWW. Podkomor. Ptu Wilkomier. Siesickich i pozostałego successora W. Ignacego Siesickiego remissą Sądu Gł. Litew. Wileń. 2go Departamentu przeznaczony, jako po załatwieniu wszelkich kwestyów akcessoryynnych wyrokiem pierwszozjazdowym do oczewistego rozbioru samey sprawy od dnia 10 julii tarasniejszego 1823 roku w majątności Januszewie w powiecie Wilkomierskim położoney zebrany, gdy dotąd oczekuje bezczynnie na zebranie się kredytorów, i gdy od tego konkursu konkluzya dzieła pryncypalnie zależąc, podług zamiaru remissyynego wyroku bynajmniej zwlekana być nie może, przeto stosownie do zamiaru teyże remissy dla oświadczenia stannosci stron do konkursu należących i złożenia dostatecznych z obu stron objaśnień do dnia 1 augusta tegoż 1823 r. mieć otwartą jurydykęy zadeklarowawszy, że w tym dniu, nieoczekując dłużej, w samey sprawie namowę ogłosi i do ostatecznego wyroku przystąpi pod warunkiem niechybney amissyi na niestawających zastrzegł; i aby o tem postanowieniu doszła każdego z interessowanych wiadomość, niniejszą awizacyą do Kuryera Litew. podaje. Jan Olechnowicz Pr. Ziem. Upit. Exdyw. Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brast. Exd. Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Ptu Upit. Exdywizor.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 24 julii rubel srebrny 3 rub. 77½ kop., czerwony złoty now. 11 kop. 70½, stary r. 11 kop. 52, imperyal r. 36 kop. 60½.